

Sara Leela Hussein, Early Christian-Muslim Debate on the Unity of God, Leiden 2014
ISAM DM - 234687.

concepts side by side. The use of traditional analogies in each of his works implies that, whilst Abū Rā'īṭa is aware of their likely rejection by a Muslim audience, he seems to feel they are useful for clarification purposes. In the *Risāla al-ūlā* he adds biblical evidence along with a response to the accusation of *tahrīf*, presumably in order to give as full a defence as possible in the face of Muslim criticism.

Ammar of Ullan (Trobluzsam)
011480

105-142

'Ammār al-Baṣrī (d.c. 840)

Background

Biography

The few available details of 'Ammār al-Baṣrī's life and activity are now fairly well known. Originally placed somewhere between the tenth and thirteenth centuries by Georg Graf, who found 'Ammār's name last on a list of Nestorian scholars after Ḥunayn Ibn Ishāq (809–873), there is now strong evidence to suggest that 'Ammār actually lived during the early ninth century, thus being a contemporary of both Theodore Abū Qurra and Abū Rā'īṭa. The main piece of evidence is found in the *Fihrist* of Ibn al-Nadīm (d.c. 995), who, in a list of works attributed to the early Mu'tazilī scholar Abū al-Hudhayl al-'Allāf (d.c. 840) includes one entitled 'Against 'Ammār the Christian in Refutation of the Christians', *Kitāb 'alā 'Ammār al-naṣrānī fi-l-radd 'alā al-naṣārā*.¹ In addition, a reference found in one of 'Ammār's works to "a king of our time who left his kingdom with all of his soldiers for the Roman lands in pursuit of a woman in a citadel";² seems to refer to an expedition carried out by the Caliph al-Mu'taṣim (r. 833–842) in 838. This theory is put forward by Michel Hayek,³ the modern editor of 'Ammār's works, and reiterated by Sidney Griffith in his various writings on 'Ammār.⁴ Certainly, in terms of the contents of 'Ammār's works, these rough dates would seem to make sense, as will be explored further in due course.

Historical Context

If his name and proposed dates of his life are to be accepted, 'Ammār al-Baṣrī lived in the city of Basra, close to the seat of the 'Abbāsid dynasty in Baghdad, the heart of the Islamic Empire. Both cities at this time were flourishing as

1 Ibn al-Nadīm, *al-Fihrist*, p. 204.
2 M. Hayek (ed.), *'Ammar al-Baṣrī: kitāb al-burhān. wa-kitāb al-masā'il wa-al-ajwiba*, Beirut, 1977, p. 38.
3 Ibid.
4 See for example: Griffith, *The church in the shadow of the mosque*; S. Griffith, 'Ammār al-Baṣrī's Kitāb al-Burhān: Christian Kalām in the First Abbasid Century' in S. Griffith, *The Beginnings of Christian theology*, 145–81; and S. Griffith 'The concept of al-uqūm in 'Ammār al-Baṣrī's apology for the doctrine of the Trinity' in S.K. Samir (ed.), *Actes du premier congrès international d'études arabes chrétiennes*, Rome, 1982, 169–191.

the term *'alma* was never associated with them once they were recognized in mainstream music milieus and their repertoire shifted to art music and/or commercial *taqāfiq*. The repertoire of lower-level *'awālīms* is not as thoroughly documented, because they were not important for commercial recording. The Congrès de Musique Arabe du Caire's 1932 archive that documents Annūsa al-Miṣriyya's traditional group is a rare testimony of authentic folk wedding songs performed in an archaic rendition.

BIBLIOGRAPHY

Charles Blanc, *Voyages de la Haute-Egypte, observations sur les arts égyptiens et arabes*, Paris 1870; Virginia Danielson, Artists and entrepreneurs. Female singers in Cairo during the 1920s, in Nikki R. Keddie and Beth Baron (eds.), *Women in Middle Eastern history*, London 1991; Charles Didier, *Les nuits du Caire*, Paris 1960; Maxime Du Camp, *Voyage en Egypte, Nubie, Palestine et Syrie, 1849-1851*, Paris 1854; Frédéric Goupil Fesquet, *Voyage d'Horace Vernet en Orient*, Paris 1843; Gustave Flaubert, *Voyage en Orient [Egypte 1849-1950]*, Paris 1910; Muḥammad Kāmil al-Khula'i, *al-Mūsīqā al-sharqī*, Cairo 1904; Joseph-François Michaud, *Correspondance d'Orient (1830-1831)*, Paris 1834; Edward Willam Lane, *An account of the manners and customs of the modern Egyptians*, London 1837; Sarga Moussa, *Le voyage en Egypte, anthologie de voyageurs européens de Bonaparte à l'occupation anglaise*, Paris 2004; Gérard de Nerval, *Voyage en Orient*, Paris 1843; A. Rhoné, *L'Egypte à petits pas*, Paris 1877; Maxime Rodinson, 'Alīma, *EI2* (includes bibliography of Western travellers); Claude-Étienne Savary, *Lettres sur l'Egypte*, Paris 1785-6; Bayle Saint John, *Village life in Egypt*, London 1852; Karen Van Nieuwkerk, *Female singers and dancers in Egypt*, Austin 1995; Philippe Vigreux, *La darbūka, histoire, organologie, ethnomusicologie d'un instrument de percussion*, Ph.D. diss. (Paris 10 Nanterre 1997), 409-22.

DISCOGRAPHY

Cafés Chantants du Caire vol. 2, CDA-AAA115, Paris 1996; Congrès du Caire 1932, BN/IMA,

Paris 1988; *Mawawil, Gypsy songs of Egypt*, Makan (www.egyptmusic.com), Cairo 2007; *Women of Egypt 1924-1931 Pioneers of stardom and fame* TSCD931, London 2006.

MADDE YAYIMLANDIKTAN

FA GELEN DOKÜMANI

FREDERIC LAGRANGE

011480

Ammārulları (Tablasfan)

'Ammār, Banū (Syria) 29 Eylül 2015

The **Banū 'Ammār** were a dynasty established in 462/1070 by Amīn al-Dawla Abū Ṭālib al-Ḥasan b. 'Ammār, *qādi* of the Syrian coastal city of Tripoli, which had, until then, been ruled by a Cairo-appointed Fāṭimid governor. Following a pattern set by others in Fāṭimid-ruled settlements in Syria, al-Ḥasan b. 'Ammār made himself ruler of the town upon the death of the previous governor, thereby creating a dynasty that was to last until 502/1109.

The death of this first of the Banū 'Ammār rulers of Tripoli only two years later (464/1072) meant that he had little time to make his mark on the town, although in 459/1067, before he became the town's ruler, he was instrumental in negotiating a settlement between the Saljūqs and Fāṭimids in Syria, thus preventing war. His nephew Jalāl al-Mulk 'Alī b. Muḥammad (d. 491/1099) established himself as the next ruler, following a succession struggle within the family. His reign lasted nearly thirty years, during which he attempted to assert, as far as possible, his independence—and that of the town—from the Fāṭimids in Cairo. Part of his strategy was to invest significant funds in religious and cultural institutions, such as the town's library, thereby making Tripoli a centre of learning famous throughout the Levant and attracting scholars from throughout the Islamic world.

- حمیدی، ابو عبدالله محمد بن ابی نصر (۱۹۶۶م)، *جنوة المقتبس فی ذکر ولایة الاندلس*، قاهره: الدار للمصریه للتالیف و الترجمة.
- ذنون طه، عبدالواحد (۱۹۸۸م)، *نشأة تدوین التاریخ الاسلامی فی الاندلس*، بغداد: وزارة الثقافة و الاعلام.
- (۱۴۰۹ق)، «احمد بن عمر العذری و دوره فی کتابة التاریخ العربی و الاسلامی فی الاندلس»، *المورخ العربی*، ش ۳۶.
- روحی میرآبادی، علیرضا (۱۳۸۱)، پژوهشی در باب جغرافی دانان اندلس و آثار آن‌ها، فصلنامه تاریخ اسلام، س ۳.
- سمعی، عبدالکریم (۱۳۸۵ق/۱۹۶۵م)، *الانساب*، به کوشش عبدالرحمان بن یحیی المعلمی البمانی، حیدرآباد دکن.
- شکوئی، حسین (۱۳۷۳)، *فلسفه جغرافیا*، تهران: سازمان جغرافیائی و کارتوگرافی گیتاشناسی.
- ضبی، احمد بن یحیی (۱۸۸۵م)، *بغیة الملتبس فی تاریخ رجال اهل الاندلس*، مادرید: مطبعة روخس.
- طوسی، محمد بن محمود بن احمد (۱۳۸۷)، *عجایب المخلوقات و غرایب الموجودات*، به اهتمام منوچهر ستوده، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- عذری، ابو العباس احمد بن عمر (۱۹۶۵م)، *ترصیح الأخبار و تنويع الأثر و البستان فی غرائب البلدان و المسالك الی جمیع الممالک*، تحقیق عبدالعزیز اهوانی، مادرید: منشورات معهد الدراسات الاسلامیه.
- فیاض، علی اکبر (۱۳۳۲)، «لوسی بن»، *یغماء*، س ۶، ش ۹.
- قزوینی، زکریا بن محمد (۱۳۷۳ش)، *آثار البلاد و اخبار العباد*، تهران: انتشارات امیرکبیر.
- (۱۳۹۱)، *عجائب المخلوقات و غرائب الموجودات*، به کوشش یوسف بیگ باباپور و مسعود غلامیه، قم: مجمع ذخائر اسلامی.
- کراچکوفسکی، ایگناتی یولیانیویچ (۱۳۸۴ش)، *تاریخ نوشته‌های جغرافیایی در جهان اسلام*، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- محمدحسن، زکی (۱۴۲۹ق/۲۰۰۸م)، *الرحالة المسلمون فی العصور الوسطی*، قاهره: شركة نوايح الفكر.
- مقری تلمسانی، احمد بن محمد (۱۴۱۹ق)، *نصح الطیب من غصن اندلس الرطیب*، بیروت: دارالفکر.
- مونس، حسین [بی تا]، *تاریخ الفکر الاندلسی*، قاهره: مکتبه الثقافة الدینیة.
- (۱۹۸۶م)، *الجغرافیه و الجغرافیهون فی الاندلس من البداية الی الحجاری*، قاهره: مکتبه مدبولی.
- یاقوت حموی (۱۹۹۵م)، *معجم البلدان*، بیروت: دارصادر.
- Dubler, C. (1991), 'ADJĀ'IB, *ET2*, LEIDEN: E. J. BRILL.
- Wittkower, Rudolf (1942), "Marvels of the east. A study in the history of monsters", *Journal of the Warburg and Courtauld institutes*, vol. 5.

02 Temmuz 2018

تحلیلی بر مناسبات سیاسی حکومت بنی‌عمار
با سلجوقیان، فاطمیان و صلیبیون

سید ابوالقاسم فروزانی^۱
لیدا مودت^۲

Ammaropullari
011480
Selcuklular
180683
Fatimiler
060108
Haglilar
080110

چکیده: در نیمه دوم سده پنجم هجری، بروز بحران‌های سیاسی و اقتصادی در خلافت فاطمیان و منازعات آنان با سلجوقیان در شام به تأسیس حکومت‌های محلی در این منطقه منجر شد. از برجسته‌ترین این حکومت‌ها دولت بنی‌عمار در طرابلس بود. امرای بنی‌عمار با سیاستی کارآمد نسبت به فاطمیان و سلجوقیان موفق شدند استقلال خود را حفظ و حکومت خود را تثبیت کنند. مقاومت ده‌ساله بنی‌عمار در برابر صلیبیون با سیاست مدارا با آنان محقق شد. سرانجام عدم حمایت حکومت‌های مسلمان از بنی‌عمار و شورش داخلی در طرابلس منجر به سقوط این شهر در برابر صلیبیون گردید. این پژوهش با روش کتابخانه‌ای و با استناد به منابع اصلی درصدد است به مناسبات سیاسی و برخوردهای این دولت با سلجوقیان، فاطمیان و صلیبیون بپردازد.

واژه‌های کلیدی: بنی‌عمار، طرابلس، سلجوقیان، فاطمیان، صلیبیون

۷۹-۹۸

۱ دانشیار گروه تاریخ دانشگاه شیراز
۲ دانشجوی دکتری تاریخ دانشگاه شیراز
foroozani_s_a@yahoo.com
lidamavadat@gmail.com
تاریخ دریافت: ۹۲/۰۸/۲۵
تاریخ تأیید: ۹۲/۱۱/۰۷